

Hồi 4 - Tây Du Ký - Nguyên Tác : Ngô Thừa Ân

Chức phong Bạc Mã lòng chưa muốn Hiệu gọi Tề Thiên dạ mới đành

Tôn Ngộ Không dùng phép cân đầu vân bay nhanh con gió .

Thái Bạch đuổi theo nhưng không kịp !

Ngộ Không bay trước tới cửa Nam Thiên , muốn xông vào, bỗng có Tăng trưởng Thiên vương cùng tám vị Thiên Quân là : Ban Thiên Quân, Lưu Thiên Quân, Trương Thiên Quân, Đào Thiên Quân, Tuân Thiên Quân, Đặng Thiên Quân, Tân Thiên Quân và Tắt Thiên Quân, dàn thiên binh đón lại .

Tôn Ngộ Không tức giận nói lớn :

- Lão Kim Tinh xảo trá ! Gạt lão tôn lên đây Cho người ngăn cản !

Vừa dứt lời , Thái Bạch Kim Tinh vừa tới .

Tôn Ngộ không nổi giận nói :

- Lão tặc dám gạt ta sao ? Người nói Thượng Đế chiêu an , thỉnh ta lên lãnh chức, sao còn có kẻ ngăn đường chặn ngõ ?

Thái Bạch Kim Tinh cười , nói :

- Hầu vương bớt giận, lão không phải người lừa gạt ! Vì Hầu vương chưa từng đến Thiên Đình, nên Thiên tướng chưa quen mặt, không dám cho vào. Khi Hầu vương đã lãnh chức, ra vào sẽ không còn ai cản nữa.

Tôn Ngộ Không nói :

- Nếu vậy ta không muốn vào làm gì .

Thái Bạch Kim Tinh liền nắm tay Ngộ Không nói :

- Xin Hầu vương nguôi giận đi vào, kéo Ngọc Hoàng chờ đợi .

Đoạn gọi lớn :

- Mở cửa cho mau , ta vùng chiếu chỉ chiêu an, với tiên trung giới về đây .

Tiếng kêu vừa dứt, cánh cửa mở tung ra . Thái Bạch Kim Tinh dẫn Tôn Ngộ Không qua khỏi Nam thiên môn , thẳng đến điện Linh Tiêu.

Đến nơi , Tôn Ngộ Không không quì , chỉ đứng lóng tai nghe !

Thái Bạch Kim Tinh quì lạy Ngọc Hoàng , tâu :

- Hạ thần vâng thánh chỉ , đã đòi yêu tiên về đó , xin trình cùng Thượng Đế .

Ngọc Hoàng phán hỏi :

- Yêu tiên là ai ? Cớ sao chưa ra mắt ?

Tôn Ngộ Không bước đến vái và nói :

- Lão Tôn có đây , cần ta việc gì ?

Các vị thần tiên đều sùng sốt thì thào :

- Con Khỉ rừng thật là vô lễ ! Đến không quì lạy, tung hô , còn xưng ta xưng lão !

Ngọc Hoàng phán :

- Ngộ Không vốn là yêu tiên sống nơi hoang dã chưa từng biết lễ nghi , trẫm cũng rộng dung. chẳng hề cố chấp.

Chư tiên thấy vậy bảo Ngộ Không :

- Thượng Đế khoan dung , sao không đến lạy tạ ơn ?

Ngộ Không bước lên bái rồi lui ra không chịu lạy .

Tuy nhiên , Ngọc Hoàng không hề giận, ngồi mỉm cười và phán :

- Trong hàng văn võ còn khuyết chức nào, dùng Ngộ Không vào làm chức đó ?

Võ Khúc Tinh Quân tâu :

- Muôn tâu Thượng Đế , chức tước hiện nay đều đủ cả , chỉ còn khuyết chức Bạc Mã Ôn là Chánh Ngự Mã Giám , không biết Ngộ Không có vừa lòng chăng ?

- Vậy bổ Ngộ Không vào làm chức ấy.

Chư tiên bảo Ngộ Không tạ ơn .

Ngộ Không cũng chỉ bước đến bái như lần trước .

Ngọc Hoàng bảo Mộ Đức Tinh Quân dẫn Ngộ Không đến sở Ngự Mã Giám.

Mộ Đức Tinh Quân vâng lệnh dẫn Ngộ Không đến giao cho viên chức trong sở , rồi lui về .

Giám Thừa , Giám Phổ, Điều Bộ , Lục Sĩ bốn người đến thỉnh tân Bạc Mã Ôn là Tôn Ngộ Không lên ngồi trên , rồi đem sổ bộ giao trình xét.

Ngộ Không từ lãnh chức ấy, ngày đêm lo chăm sóc mọi việc , chỉ hoàn hảo chức Điều Bộ lo lúa cỏ cho ngựa , chức Giám Thừa, Giám Phổ thỉnh tụng Bạc Mã Ôn để sai khiến, còn Lục Sĩ lo coi tắm ngựa .

Tôn Ngộ Không ở đó được nửa tháng , ngựa mập vô cùng. Các viên chức đều hoan nghênh , thiết tiệc ăn mừng. Giữa tiệc Ngộ Không hỏi các quan :

- Chức Bạc Mã Ôn của ta như thế nào ?

các quan nói :

- Chức ấy ở sở Ngự Mã này to hơn hết.

Tôn Ngộ Không hỏi :

- Vậy chức này thuộc về phẩm trật thứ mấy ?

Các quan thưa :

- Chức ấy không có phẩm-trật gì cả .

Tôn Ngộ Không trợn mắt nói :

- Không có phẩm-trật nghĩa là lớn hết cả phải không ?

Các quan nói :

- Chức tước này là hạng bét nơi thiên triều chỉ có quyền điều khiển chúng tôi, và toàn thể ngựa trong sở này thôi . Cũng may ông sung bổ vào đây ngựa mập béo mới được tiếng khen và được thiết tiệc ăn mừng. Nếu rưỡi ngựa ốm thì không khỏi bị quở phạt.

Tôn Ngộ Không nghe xong, nổi giận nghiêng răng, đập bàn nói :

- Ngọc Hoàng khi ta lăm ! Lão Tôn đang ở núi Hoa Quả xưng vương, thế mà lại gạt đến đây làm tên giữ ngựa , khinh bạc quá lẽ ! Thôi ta về kéo mang tiếng sĩ-nhục !

Dứt lời, hét lên một tiếng, lấy cây kim dắt nơi vành tai thối lân , hóa ra cây thiết báng múa tít. Vừa múa vừa tiến ra cửa Nam thiên. Các thiên tướng biết mặt Bạc Mã Ôn không hề ngăn cản .

Tôn Ngộ Không ra khỏi Nam thiên môn dùng phép cân đầu vân bay về núi Hoa Quả .

Vừa về đến, thấy Tứ Kị tướng , cùng các Yêu vương đang diễn binh, Nhị hầu vương coi tập võ, Tôn Ngộ Không kêu lớn :

- Lão Tôn về đây, chúng bay mau đón tiếp .

Các Yêu vương nghe tiếng rần rộ kéo ra .

Ngộ Không vào động , ngồi trên bệ, Yêu vương và khi con đem rượu lên mừng, và nói :

- Đại vương đi mười lăm năm, có được toại ý không ?

Tôn Ngộ Không buồn bã nói :

- Ta đi mới vừa nửa tháng sao lại gọi là mười lăm năm , chúng bay quả không hiểu gì ngày tháng !

Nhị Hào vương nói :

- Đại vương chưa rõ, trên trời một ngày, thì trung giới một năm vậy .

Tôn Ngộ Không ngẫm nghĩ khen :

- Nhị hào vương thông minh lắm ! Vậy từ nay cho cai trị Tứ Kiện tướng .

Tứ kiện tướng hỏi :

- Chẳng hay Ngọc Hoàng cho thiên sứ vời Đại vương lên Thiên Đình nhận lãnh chức chi ?

Tôn Ngộ Không lắc đầu nói :

- Thượng Đế không biết dùng người , phong ta làm Bạc Mã Ôn . Ta nghe tên tốt nhận làm , làm tới mười lăm ngày . Sau hỏi rõ thì chức ấy hèn mọn lắm , nên căm giận đập bàn bỏ về đây .

Các khi nói :

- Đại vương là chúa tể nhất phương , sớm tối có kẻ hầu người hạ ,sang trọng như thế này mà Ngọc Hoàng cho làm chức chăn ngựa , đáng buồn thay ! Thôi , chúng tôi đem thêm rượu cho Đại vương giải khuây !

Bảy giờ trời chiều nắng nhạt , động Thủy Liêm gió thổi rạc rạo, lẫn tiếng nước reo nơi cầu như những điệu nhạc du dương.

Ngộ Không ngồi uống rượu , lòng căm tức chuyện đã qua , vừa buồn vừa giận , muốn có một chức tước ngang với Ngọc Hoàng Thượng Đế .

Bỗng có tiểu hầu vào báo :

- Tàu Đại vương , có Độc Giác Quỷ vương xin vào ra mắt , còn chờ lệnh ngoài cửa động.

Ngộ Không truyền cho vào Độc Giác quỷ vào lạy thưa :

- Nghe Đại vương chiêu hiền từ lâu , tiếc rằng tôi chưa có dịp ! Nay nghe Đại vương lãnh chức trời vinh qui hời động , nên đến đây xin chịu hầu dưới trướng . Nếu Đại vương nhận lời, tôi nguyện đem hết tài năng phò tá .

Tôn Ngộ Không mừng rỡ, truyền ban áo mão, và phong Độc Giác Quỷ-vương làm chức Tiên phong.

Độc Giác Quỷ vương bước tới lạy tạ thưa :

- Chẳng hay Đại vương nhận chức chi tại Thiên triều ?

Tôn Ngộ Không nói :

- Thượng Đế cạc đãi người hiền , không biết chọn tài phong tướng , nên cho ta làm chức Bạc Mã Ôn !

Độc Giác Quỷ vương nói :

- Đại vương thần thông biến hóa có một không hai, lẽ nào làm chức chặn ngựa. Đáng ra phải chức tước ngang trời mới xứng.

Ngộ Không nói :

- Chính thế ! Tài ta đâu thua kém Ngọc Hoàng .

Liền cho Tứ Kiện tướng dựng giữa sân một cây cờ cao, đề bốn chữ lớn Tề Thiên Đại Thánh và truyền bảy mươi hai động phải kêu Ngộ Không bằng cái chức tước đó.

Cả thầy đều tuân lệnh .

Giữa lúc ấy, trên thượng giới, Ngọc Hoàng lâm triều, bỗng có Trương thiên sư Giám thừa và Giám phó đến bái yết , vào tâu :

- Bậc Mã Ôn Tôn Ngộ Không chê chức nhỏ không nhận, hôm qua đã trốn về trung giới.

Ngọc Hoàng còn đang ngỡ ngác thì lại có Tăng trưởng Thiên vương và các Thiên tướng vào tâu :

- Chẳng biết vì cớ gì Bậc Mã Ôn bỏ ra cửa Nam thiên, đến nay chưa thấy trở lại .

Thượng Đế phán :

- Thôi, các khanh hãy lui về , để trẫm sai thiên binh đi bắt nó .

Tháp tháp Lý Thiên vương và Na Tra tam thái tử quì tâu :

- Chúng tôi tuy bắt tài xin tình nguyện đi bắt con yêu hầu ấy .

Thượng Đế nhậm lời, phong Lý Thiên Vương làm chức Hoàng Mã Eại nguyên soái , Na Tra làm Tam Đàng Hải Hội Đại thần dẫn thiên binh đuổi theo Ngộ không truy nã.

Lý Thiên vương cùng Na Tra vốn là hai cha con , cùng ở chung một điện .

Sau khi được lệnh, Lý Thiên vương cùng Na Tra trở về kiểm điểm thiên binh , chọn Cự Linh thần làm tiên phong, Ngự Đồ Dược Xa làm tướng cạnh , nhắm núi Hoa Quả thẳng tiến.

Đến nơi, Lý Thiên vương truyền hạ trại cách hai mươi dặm rồi sai Cự Linh thần đến khiêu chiến .

Cự Linh thần vác búa đồng chạy đến động Thủy Liêm hét như sấm, kêu Ngộ Không nói :

- Bậc Mã Ôn, ta vâng lệnh Thượng Đế đến đây bắt ngươi trị tội, hãy mau đem xác ra mà nộp.

Tiểu yêu thất kinh chạy vào báo :

- Có tướng trời sai xuống báo Tề Thiên Đại Thánh ra hàng, bằng không nó giết chết cả động.

Tôn Ngộ Không nổi giận, xách thiết búa chạy ra hỏi :

- Đứa nào cả gan dám đến đây hỗn láo với Tôn ông ?

Cự Linh thần nói :

- Con Khỉ khôn nạn kia ! Mà biết ta là ai mà dám hung hăng như vậy ?

Ngộ Không hét :

- Ngươi là tên thần dê tiện ở đâu, Tôn ông biết đến làm gì ? Hãy nói tên đi kéo ta đập vỡ sọ !

Cự Linh thần giận dữ nói :

- Loài Khỉ xem ra xác lão thật. Ta là tiên phuông của Lý Thiên Vương tên Cự Linh thần đây . Hãy bỏ vũ khí quy hàng , bằng không sẽ tan xương nát thịt.

Tôn Ngộ Không mắng :

- Cái thứ thần mặt đỏ lè ra ta cho một thiết bảng cho rồi đời . Ngặt vì giết người không biết sai ai trở về báo tin. Người về báo với Thượng Đế rằng :

- Thượng Đế không biết dùng người hiền , lão Tôn tài năng vô địch, sao lại cho làm chức giữ ngựa !

Cự Linh thần hỏi :

- Ý của người muốn Thượng Đế phong chức chi ?

Ngộ Không chỉ cây cờ trước động nói :

- Người hãy coi bốn chữ trên cây cờ kia mà về tâu với Thượng Đế phong cho ta . Nếu không ta đem binh đập phá cửa trời, chiếc ngai vàng của Thượng Đế cũng chưa vững, đừng nói đến chuyện bắt ta nữa.

Cự Linh thần nghe nói, ngó lên, thấy có đề bốn chữ Tề Thiên Đại Thánh , liền cười nói :

- Con Khỉ này muốn loạn thiên cung, nên mới dám đề Tề Thiên Đại Thánh . Vậy ta đập một búa cho xong đời , để chi sanh chuyện.

Liền vung búa chém xuống, Tôn Ngộ Không đưa thiết bảng lên đỡ, chạm vào cán búa Cự Linh gãy hai !

Cự Linh hoảng hồn quay đầu chạy riết.

Ngộ Không cười, nói :

- Ta chẳng thèm giết làm gì ! Đừng sợ chạy. Hãy về báo lại cho đúng lời ta.

Cự Linh chạy thẳng về trại thờ hào hên thưa :

Be-mã~ l'e mạNgọc Hoàng tài cao, tôi sút thế gãy búa , xin về đây chịu tội !

Lý Thiên vương nổi giận nói :

- Người làm mất oai ta phải chém đầu làm gương cho kẻ khác .

Na Tra vội vã thưa :

- Xin phụ thân bớt giận lượng thứ cho Cự Linh thần , để con ra trận mới rõ tài cao thấp .

Lý Thiên vương y lời, tha tội cho Cự Linh và truyền Na Tra ra trận .

Na Tra nai nịt, kiểm điểm thiên binh kéo tới động Thủy Liêm khiêu chiến .

Tôn Ngộ Không vừa đánh Cự Linh chạy , chưa kịp vào động, bỗng thấy một tướng nhỏ, thân hình vạm vỡ, lướt tới như bay, liền hỏi :

- Người con nhà ai ? Thân xác bé mọn , đến đây làm gì đó ?

Na Tra nạt lớn :

- Yêu hầu chó vô lễ , ta là Na Tra tam Thái tử con thứ ba của Lý Thiên vương, nay vâng thánh chỉ đến bắt người về nạp thiên đình trị tội.

Tôn Ngộ Không mỉm cười nói :

- Bé ỏi ? Miệng còn hôi sữa . ta giết không đành . Người hãy xem cờ của ta kia, về tâu với Thượng Đế phong ta chức ấy , bằng không ta phá tới thiên cung, đừng trách ta vô đạo.

Na Tra ngược mắt ngó lên thấy cờ đề bốn chữ , cả giận hét :

- Người thần thông bao nhiêu, dám xưng danh ngang hàng thượng đế ? Ta quyết chém một gươm cho mất mạng .

Tôn Ngộ Không nói :

- Ta đứng trơ ra đây cho người tha hồ chém.

Na Tra nổi giận niệm chú biến ra ba đầu sáu tay, cầm sáu môn binh khí , gươm chém yêu, dao chém yêu , trái cầu thêu , chày bàn yêu , bánh xe hóa lửa . Sáu tay đều đánh vãi vào Ngộ Không một lượt.

Ngộ Không giật mình nói :

- Cha chả , thằng con nít này cũng biết biến hóa . Song đừng láu táu mà bỏ mạng ! Hãy coi phép của ta đây .

Liền hét lên một tiếng tức thì hóa ra ba đầu sáu tay , cầm sáu thiết báng xóc tới đập Na Tra. Bỗng bỗng nhau vang lên như trời long đất lở !

Đánh hơn bốn mươi hiệp . Na Tra niệm chú biến ra muôn ngàn thứ binh khí nữa, bay liệng đầy trời , Tôn Ngộ Không thấy thế liền quăng thiết báng lên biến ra muôn ngàn thiết báng , đánh vệt hết những tinh khí của Na Tra .

Thừa dịp ấy Tôn Ngộ Không nhổ một sợi lông biến ra hình giả, cho đánh với Na Tra, còn mình thì nhảy vòng ra sau lưng giơ thiết báng đập xuống.

Na Tra thất kinh, thu hình bỏ chạy.

Lý thiên vương đang ngồi lượng kế , bỗng thấy con hơ hải chạy về liền hỏi :

- Con Khỉ ấy thần thông bậc nào mà con phải thua chạy vậy ?

Na Tra sụp lạy tạ tại và thuật lại đầu đuôi !

- Như vậy, ta khoan đánh với nó đã. Hãy về tâu lại xin thêm binh tướng đến vây bắt mới được .

Na Tra vâng lời. Cha con cùng nhau lục tục kéo binh về .

Tôn Ngộ Không thắng trận, quay về động.

Bảy mươi hai Yêu vương đều đến chúc mừng và bày tiệc linh đình thết đãi.

Trong bữa tiệc Tôn Ngộ Không thấy có sáu vị Ma vương tụ hội bèn nói :

- Ta đã xưng là Tề Thiên Đại Thánh , vậy sáu anh em cùng xưng Đại Thánh luôn.

Sáu người vâng lời cùng xưng :

Ngưu Ma vương xưng Bình Thiên Đại Thánh .

Giao Ma vương xưng Phúc Hải Đại Thánh .

Bàng Ma vương xưng Hồn Thiên Đại Thánh .

Sư Đà vương xưng Di Sơn Đại Thánh .

Nhĩ Hầu vương xưng Thông Phong Đại Thánh .

Ngộ Nhung vương xưng Khu Thần Đại Thánh .

Bảy vị Đại Thánh ngang tàng này tự xưng theo ý muốn , không gì đến trời đất nữa.

Cha con Lý Thiên vương về tới Thiên Đình, vào yết kiến Ngọc Hoàng , rồi quì tâu :

- Thần vâng chỉ xuống bắt Yêu hầu . Nhưng vì nó tài cao xuất chúng sức mạnh khó đương ! Thần đành phải về tâu lại. Xin Bệ hạ sai thêm binh tướng, may ra mới bắt nó được.

Ngọc Hoàng ngơ ngác nói :

- Sá gì con yêu ấy, tài phép là bao mà phải xin thêm binh tướng ?

Na Tra vội và quì tâu :

- Xin Ngọc Hoàng tha tội, hạ thần mới dám tâu ! Tôn Ngộ Không có thiết bả thần thông, Cự Linh thần khiếp hồn bỏ chạy , hạ thần cũng bị đánh trúng vai nên bại tẩu ! Nó đề cờ bốn chữ Tề Thiên Đại Thánh , bảo thần về tâu lại với Ngọc Hoàng phong chức ấy thì nó mới đầu hàng , bằng không nó đánh tới Linh Tiêu điện.

Ngọc Hoàng nghe tâu giật mình phán :

- Loài yêu nghiệt, cả gan dám xúc phạm thiên trào ! Các thiên tướng mau xuống bắt nó đem về đây.

Thái Bạch Kim Tinh tâu :

- Yêu hầu háo danh nói bướng, nó không biết chức nào lớn nhỏ. Nếu sai binh tướng đi bắt nhọc công , mà chưa chắc đã bắt được ! Xin Ngọc-hoàng hạ chỉ chiêu an, phong chức ấy cho nó, tướng cũng không tốn gì lương bổng, mà cũng chẳng hại gì của thiên triều. Chẳng qua đó chỉ là một hư danh.

Ngọc Hoàng phán hỏi :

- Sao gọi là hư danh ?

Thái Bạch Kim Tinh tâu :

- Thuở nay có chức Tề Thiên Đại Thánh bao giờ . Nay phong cho nó là hữu danh vô vị, không có phẩm trật nào , không có quyền cai trị ai . Như vậy nó sẽ an lòng, khỏi còn phá phách.

Ngọc Hoàng y tâu truyền viết chiếu, sai Kim Tinh hạ giới chiêu an lần nữa.

Thái Bạch Kim Tinh phụng chiếu , đằng vân thẳng xuống núi Hoa Quả , vào động Thủy Liêm thấy trước dinh lầy lừng sát khí, rực ánh hào quang , yêu tinh vác đao xách búa, vượn khỉ múa gậy trưng cung.

Chúng vừa thấy Thái Bạch đến , liền xóc tới bao vây , đũa nào, đũa ấy về mặt hàm hàm dữ tợn.

Thái Bạch Kim Tinh nói :

- Chúng bay mau vào báo với Đại Thánh , có ta là Thiên sứ , phụng sắc chiêu an, mau ra tiếp chiếu .

Các yêu vào báo Tôn Ngộ Không nói :

- Vậy thì tốt lắm ! Lần trước Thái Bạch mời ta lên Thiên đình, tuy phong chức nhỏ , song cũng giúp ta thuộc đường hiểu lối . Lần này chịu khó đến nữa, chắc Ngọc Hoàng thuận ý phong ta chức lớn.

Liền truyền quân sắp hàng hai bên rồi bước ra động chào Thái Bạch và hỏi :

- Xin mời Lão tinh vào động .

Thái Bạch vào đứng giữa động nói lớn :

- Ngày trước Đại Thánh chê chức nhỏ , bỏ trốn về đây, nên Ngọc Hoàng sai Lý Thiên vương và Na Tra xuống vãn tội . Hai người ấy trở về báo rằng : Đại Thánh dựng cờ đòi phong chức Tề Thiên . Các thiên tướng đều giận dữ , muốn đem thiên binh xuống bắt Đại Thánh . Riêng tôi năm lần , mấy lượt, tâu Ngọc Hoàng xin tha tội cho Đại Thánh , và xin cho Đại Thánh được lãnh chức ấy . Ngọc Hoàng đã nhận lời, vậy Đại Thánh theo ta về trời nhận chức.

Tôn Ngô Không cười lớn nói :

- Lần trước Lão tinh đã tổn công , lần này nữa giúp nữa, tôi xin đa tạ . Nhưng không biết trên trời có chức Tề Thiên Đại Thánh chăng ?

Thái Bạch Kim Tinh nghe hỏi cười thầm , nói :

- Bởi có, nên tôi mới tâu phong, xin Đại Thánh đừng nghi kỵ , mau lên lãnh chức kéo Ngọc Hoàng mong chờ .

Tan Ngô Không muốn mời thiên sứ dự yến, nhưng Thái Bạch tìm cách từ chối rồi hai người cùng đằng vân, bay thẳng đến Thiên -đình .

Đến cửa Nam thiên các thiên tướng đều vòng tay nghinh tiếp, không hề ngăn đón như lần trước.

Thái Bạch Kim Tinh đi thẳng vào bệ ngọc quì tâu :

- Hạ thần vâng chỉ đòi Bộc Mã Ôn về đến đây, xin Ngọc Hoàng dạy bảo .

Ngọc Hoàng đòi Ngô Không đến trước bệ phán :

- Nay ta chiêu theo ý muốn, phong cho người chức Tề Thiên Đại Thánh là tột bậc rồi . Vậy từ nay đừng gây chiến mà phạm tội .

Tôn Ngô Không nghe rằng đắc ý, rồi chỉ trả lời gọn hai tiếng : Tạ ơn !

Ngọc Hoàng liền truyền Lò Bang và Trương Bang cất một biệt dinh gọi là Tề Thiên Bàng Thánh gần vườn đào . Trong dinh chia làm hai phòng : Ân Linh tự và Ninh Thần tự , có tiên lại ở thường xuyên để châu chực . Tiếp đó Ngọc Hoàng ban cho Tề Thiên hai ve ngựa tể , mười cái bông vàng, và sai Ngủ Đầu Tinh Quân đưa Tề Thiên về tư-phủ.

Về đến phủ, Tề Thiên bày tiệc rượu đãi Ngủ Đầu Tinh Quân và các tiên.

Tiệc mãn , ai về dinh nấy, còn Tề Thiên ở lại hưởng cảnh thanh nhàn muốn ra vào chẳng ai cấm ngăn.

Hết Hồi 4 - Tây Du Ký - Ngô Thừa Ân
Xem Hồi 5